

شی جین پینگ دامنه قدرت خود در حزب کمونیست را توسعه می دهد

تثبیت چین

بزرگترین کردارهای سیاسی جهان با حضور حدود ۲۳۰۰ نماینده حزب کمونیست از سراسر چین به مدت یک هفته در تالار بزرگ میدان «تیان آن من» یکن برگزار شده، میدانی که با وجود تلاش‌های گسترده یکن هنوز خاطره کشنده مخالفان را زنده نگه داشته است. در این یک هفته قرار بود نتایج حزب کمونیست به نتیجه‌ای دست پیدا کنند که از قبل بر همکار روشن است: تثبیت قدرت «شی جین‌پینگ».

این حزب همچنین پیشرفت‌های دوره پنج‌ساله گذشته را بررسی و اهداف سیاست داخلی و خارجی خود را برای دوره بعدی تعیین کرده است. البته تصمیم‌گیری در مورد سیاست و پرسنل رده‌بالای حزب، به طور رسمی در بهار آینده نهایی خواهد شد. آنچه در پی برگزاری کنفرانس حزب و سایر نقاط جهان رخ می‌دهد احتمالاً مهمترین رخداد در دهه‌های اخیر خواهد بود. شی جین‌پینگ رئیس‌جمهور چین از زمان «مائوتسه تونگ» به این سو، بیش از هر رهبر دیگری بر چین تسلط یافته و برای سوسومین دوره به عنوان دبیر کل حزب کمونیست چین انتخاب شده است. اما پرسش اساسی این است که قدرت شی جین‌پینگ تا چه اندازه افزایش می‌یابد؟

«مایکل سولین» متخصص مطالعات امنیتی چین و شرق آسیا که در حال حاضر مدیر برنامه آسیای شرقی در مؤسسه «کونلوسی» است، اعتقاد دارد که چین تحت حکومت یک دهه اخیر شی به شدت تغییر کرده است. شی موفقیت حکومت خود را در پایان دادن به فقر شدید، مقابله با تغییرات آب و هوایی، مهار فساد و دست‌کم تا همین اواخر رشد اقتصاد ستاین کرده است. یکن ادعا می‌کند که سیاست «کوئید صفر» چین با وجود کام‌های آشنایه اولیه در مهار ویروس موفق شد برکد ویروس ناشی از ارس و ویروس را در مقایسه با بسیاری از کشورها محدود کند. اگرچه این موفقیت با عوارض جانبی اقتصادی و سیاسی جدی همراه بوده است. این ادعاها چین به دلیل نوید رسانه‌های مستقل و آزاد و همچنین پروپاگاندا گسترده حکومتی قابل استناد نیست.

چین همچنین سیاست خارجی خود را متحول کرده و با طرح «کمربند و جاده» یک برنامه توسعه و زیرساخت جهانی عظیم ایجاد کرده و به یکی از بزرگترین طلبکاران جهان تبدیل شده است. در عین حال، در دوران حکومت شی، چین اقتدارگراتر شده است. بسیاری از منتقدان به سرکوب اوئیغورها، گروه اقلیت قومی مسلمان در غرب چین توسط یکن اشاره می‌کنند. همچنین چین در دوران شی تمایل به استقلال هنگ‌کنگ را نفی کرده است. در خارج از کشور، چین نسبت به ادعاها ارضی در دریای چین شرقی و جنوبی رویکردی ماجراجویانه‌تر داشته. درگیر گیری‌های مرزی با هندوستان شده و از همه مهمتر اقدامات نظامی را تشدید کرده و تهدید برای اشغال تایوان را مطرح کرده است. در داخل، چین با مسائل اقتصادی مهمی دست و پنجه نرم می‌کند که تا حدی به دلیل سیاست‌های سخت‌گیرانه آن کشور در مورد کوئید صفر و بحران املاک و مستقالات است. این کشور همچنین با فیاچ آب و هوایی بیشتر و یک فروپاشی جمعیتی قریب‌الوقوع مواجه است، زیرا به نظر می‌رسد جمعیت چین شروع به کاهش کرده است. از نظر تجاری چین روابط سردتری با ایالات متحده و اتحادیه اروپا بزرگترین شرکای تجاری خود دارد و افکار عمومی در غرب دید مثبتی به چین به دلیل نوع خاص رویکرد آن کشور برای مقابله با شیو کوئید ۱۹ ندارند. شی هنوز بر این باور است که چین باید از طرق مختلف به عنوان یک بازیگر بین‌المللی باقی بماند تا بتواند موفق شود. تاووم قدرت شی بدان معناست که او واقعا یک شخصیت بسیار مسلط در حزب کمونیست چین است. او احتمالاً دست‌کم در پنج سال آینده به اعمال این روش ادامه خواهد داد. حتی ممکن است تا سال ۲۰۳۵ در قدرت بماند که یک نقطه عطف با معیار بزرگی است که حزب در برنامه‌های توسعه خود قرار داده است.

وضعیت مخالفان

این موضوع نشان می‌دهد که او به بازسازی حزب به شکل خاص خود ادامه خواهد داد و حامیان خود را در موقعیت‌های کلیدی قدرت قرار می‌دهد. پرسش حیاتی اینجاست که تا چه اندازه افراد بسیار وفادار و وابسته به او از طریق کنفرانس حزب در مناصب قدرت قرار می‌گیرند؟ مسئله تنها این نیست که شی جین‌پینگ مخالفان احتمالی خود را حذف کرده و حامیان را به خدمت گرفته است. تعداد زیادی از افراد در رهبری حزب از محور کلی جهت‌گیری شی جین‌پینگ و حکومت او حمایت می‌کنند. تمام دوران تصدی او بر تقویت حزب و هدایت چین به سوی قرن بیست‌ویکم متمرکز شده بود. در مقابل شی، هیچ فردی وجود ندارد که بتواند گفت رهبر جناح‌های مخالف است. او اساساً رهبران

